

[Per Dich.]

økonomiske politik har en sådan karakter, at høj rente og stort kurstab ikke fører til nye uretfærdigheder på boligmarkedet, men det er netop ud fra sådanne betragtninger, at socialistisk folkeparti gang på gang har fremsat forslag om planlægning, om boligfond, om en anden økonomisk politik, som har haft dette sigte, og det er også derfor, vi gang på gang har protesteret mod, hvad man kunne fristes til at kalde „lappeskomagerløsnings“, som jeg vel nok må sige at denne hører til. Jeg kan ikke se, at det foreliggende forslag, som groft sagt går ud på at skabe et ensartet højt lejeniveau, tjener dette formål. De tilskud, som lejerne skal have for at holdes skadesløse for de huslejestigninger, der skal være resultat af vurderingen, vil ligesom boligsikringen virke som en slags, man kunne kalde det statsgaranteret liberalistisk løsning. Det vil dels betyde, at der igen vil blive mulighed for en kapitalisering af forventede lejestigninger — det er jo sådan, at disse huslejestigninger træder i kraft i det øjeblik, lejeren flytter — dels må man, hvis tankerne bag lovforslaget holder, forvente, at der sker en større rotation på boligmarkedet. Man kan altså regne med, at de forventede lejestigninger vil kunne kapitaliseres, og dermed følger de virkninger, som vi kun alt for godt kender.

Ydermere er jeg tilbøjelig til at tro, et et sådant forslags gennemførelse yderligere vil fastlåse den syge situation på boligmarkedet. Vi har ikke brug for et højere, men et lavere lejeniveau, og endelig vil netop denne fastlåsning af situationen betyde, at det vil blive endnu sværere at komme i gang med de langsigtede løsninger på boligområdet, som alle partier, også hr. Guldbergs, erklærer er målet, bl. a. fordi vi igen kan komme i den situation, vi var i, da vi diskuterede ophævelsen af lov om husleje-forhøjelser ved genudlejning.

Jeg er alligevel glad for forslaget — som sagt ikke på grund af dets indhold, men fordi det forekommer mig, at der i forslaget, i bemærkningerne og i fremsættelsen ligger en række tanker om nødvendigheden af en realistisk politisk forhandling om en langsigtet løsning af boligproblemerne, ligesom der, så vidt jeg kan skønne, i fremsættelsen ligger en erkendelse af, at boligens pris bør være afhængig af den reelle værdi og ikke

af det — som det hedder — unaturligt høje lejeniveau i de seneste års byggeri.

Vi tror som sagt ikke, at dette forslag kan hjælpe med til at løse problemerne, men vi siger tak for invitationen til forhandlingerne.

Ordføreren for forslagsstillerne (Guldberg): Jeg vil begynde med at takke både ministeren og ordførerne, men i stedet for på traditionel måde at takke for tilsagn om velvillig behandling, hvad jeg også godt kunne, vil jeg takke for, at det er fremgået af samtlige indlæg, at man i hvert tilfælde vedrørende en række hovedsynspunkter har forstået og gerne vil forstå årsagen til, at vi fremsætter dette forslag. Det er fra vores side ment som et forsøg på at bidrage til at lukke op for de politiske drøftelser, som vi alle ved er nødvendige. Det er ganske klart, at dette forslag, stillet af venstre, ikke — og det tror jeg heller ikke nogen har tænkt sig — skal tages som et udtryk for, hvordan venstre synes at boligsprogsområdet skal løses, for der er meget andet. Venstre har jo fremlagt et forslag af 9. marts 1972, og dette forslag til folketingsbeslutning er kun et enkelt element. Der er mange andre spørgsmål, som både ministeren og flere ordførere har været ind på, men fra venstre betragter vi dette forslag som et oplæg. Vi ved da udmærket godt, at der er mange huller i det og mange problemer og mange ting at diskutere, men vi har alligevel gerne villet lægge det frem ud fra den betragtning, at skal vi i gang med en drøftelse af den langsigtede løsning, og det skal vi, så ville det nok fremme sagen, om vi fra de 5 partier, som på den ene eller den anden måde er ansvarlige for dette, ligesom ville lukke lidt op. Hvis vi lukkede op ved hver for sig at stille bastante, detaljerede og bestemte forslag op, måske i lovsform eller i hvert tilfælde i helt formaliseret form, så kan enhver sige sig selv, at det ikke ville bidrage så forfærdelig meget til fremme af drøftelserne, men hvis vi hver for sig i mere principiel form kom med et oplæg, og det er altså det, vi har prøvet — så kan man spørge, om det er lykkedes eller ej, men det er i hvert fald meningen med det — så havde vi noget at gå ud fra. Derfor vil jeg også sige til ministeren, at det er klart, at vi med stor interesse venter på, at der også fra ministerens